

Per mail verzonden inspraaklavs@minienm.nl

Ministerie van Infrastructuur en Waterstaat
Directoraat-Generaal Milieu en Internationaal
Postbus 30945
2500 GX Den Haag

Behandeld door: Arjan Hol

Onze referentie: 8VERAS-ASB.12379.B

Meteren, 16 oktober 2018

Betreft: inspraakreactie ontwerp besluit tot wijziging van het Asbestverwijderingsbesluit 2005 en het Bouwbesluit 2012 inzake LAVS

Geachte heer / mevrouw,

Hierbij ontvangt u onze inspraakreactie op uw ontwerpbesluit tot wijziging van het Asbestverwijderingsbesluit 2005 en het Bouwbesluit 2012 inzake LAVS. VERAS is de belangenvereniging voor sloop- en asbestverwijderingsbedrijven. Circa 100 bedrijven zijn bij onze vereniging aangesloten.

Wij steunen uw voornemen om het LAVS via het voorliggende ontwerpbesluit breder en robuuster wettelijk te verankeren. Daarmee wordt tegemoet gekomen aan de uitgangspunten die reeds in 2013 door de asbestverwijderingsbranche zijn gesteld aan de invoering van LAVS. Deze uitgangspunten staan verwoord in onze gezamenlijke brief d.d. 16 januari 2013 (kenmerk 3VERAS-ASB.5443.B), die via Ascet bij uw Ministerie is ingebracht. Per brief d.d. 11 juli 2013 (kenmerk IENM/BSK-2013/135836) heeft u hierop gereageerd, onder andere met de positieve intentie voor een verdergaande wettelijke verankering. Dat vindt met het voorliggend ontwerpbesluit plaats.

Ondertussen zijn we ruim 5 jaar verder. Het LAVS is al geruime tijd wettelijk verplicht voor inventarisatiebureaus en asbestverwijderingsbedrijven. Er is veel ervaring opgedaan en op basis daarvan maken wij ons ernstige zorgen over de werking van het systeem. Er is thans geen sprake van een robuust werkbaar systeem, er zijn veel praktische knelpunten in het gebruik van het systeem en de administratieve lasten voor de bedrijven zijn hoog. Ook is onduidelijk wat de gebruiksdoeleinden zijn van het LAVS en in hoeverre de data in het LAVS ook daadwerkelijk (kunnen) worden gebruikt voor deze doeleinden. Een voorbeeld is het gebruik van data voor controle en toezicht en voor monitoring. De mogelijkheden blijken beperkt. De praktijk is dat bijvoorbeeld Omgevingsdiensten nog steeds op allerlei manieren aan de asbestverwijderingsbedrijven om informatie en gegevens vragen over uit te voeren en uitgevoerde saneringen en daarvoor niet het LAVS (kunnen) raadplegen.

Voorgaande is aangekaart bij Rijkswaterstaat. Onder andere door Ascet is in augustus jl. schriftelijk bij RWS de noodklok geluid, mede gebaseerd op door ons ingebrachte knelpunten. Er zullen concrete en meetbare afspraken moeten worden gemaakt over het wegnemen van knelpunten en het doorvoeren van verbeteringen, anders zal het draagvlak voor (de wettelijke verplichting van) het LAVS ter discussie komen te staan. Wij vragen hiervoor met klem uw aandacht.

Ter zake het voorliggende ontwerpbesluit merken wij verder op dat het goed is dat hierin ook de verantwoordelijkheid van de LAVS beheerder wordt verankerd. De vraag is echter wat de sanctie c.q. het feitelijke gevolg is indien de LAVS beheerder niet aan haar verplichtingen voor een goed werkend LAVS voldoet. Verzocht wordt om dit te bepalen in het besluit c.q. te duiden in de toelichting.

Door de aanpassing van artikel 1.27 en 1.33 van het Bouwbesluit 2012 gaat ook de start- en gereed melding voor asbestverwijdering via het LAVS lopen. Dat lijkt ons een goede zaak. Ons is echter nog niet geheel duidelijk hoe het praktisch en juridisch zit met de samenloop van asbestverwijdering en sloop. Nu vindt dat vaak in één start- en gereedmeldingsplaats. Als in de sloopmelding reeds de juiste startdatum wordt aangegeven, is een separate startmelding voorts niet nodig. Moet in het vervolg de start- en gereedmelding voor het slopen nog op andere wijze worden verricht? Dat zou tweemaal een dubbele meldplicht inhouden en dat is onwenselijk. Verder is de vraag of artikel 1.29, tweede lid onder b, Bouwbesluit niet moet worden aangepast. Althans, aangenomen wordt in ieder geval dat het bevoegd gezag geen nadere voorwaarden meer kan opleggen over de informatieverplichtingen ter zake asbestsanering.

Het ontwerpbesluit ziet ook toe op de verplichting voor de asbestverwijderaar om de afvoerbewijzen van het asbesthoudend afval in LAVS in te voeren. Dit punt is door ons in 2013 al aan de orde gesteld. Het gaat dan meer concreet om de verplichtingen van asbestverwijderaars in het kader van het Besluit melden afvalstoffen. Recentelijk hebben wij hiervoor aan uw Ministerie opnieuw de aandacht gevraagd (zie brief d.d. 21 december 2017, kenmerk 7VERAS-MIL.11673.B) en hierop is door uw ministerie per brief d.d. 4 juli 2018 (kenmerk IENW/BSK-2018/110436) gereageerd. Verder is mondeling afstemming gepleegd.

Er ontstaat op dit punt door dit ontwerpbesluit een extra administratieve verplichting voor de asbestverwijderaars. Wij kunnen hiermee alleen instemmen als er voor de tussenopslag van asbest niet langer een ontvangstmeldingsplicht op grond van het Besluit melden afvalstoffen meer geldt. Tevens is ons verzoek om voor asbestverwijdering door gecertificeerde bedrijven de inzamelaarsregling van toepassing te verklaren, zodat niet meer voor ieder project een uniek afvalstroomnummer hoeft te worden aangevraagd. Dit is één van de concrete voorbeelden waarmee met het LAVS dubbele en onnodige administratieve lasten kunnen worden weggehaald. Het is belangrijk dat deze kansen ook daadwerkelijk worden benut.

Tot slot nog een detailpunt. In het ontwerpbesluit wordt het begrip asbestsanering geïntroduceerd. Dat lijkt ons geen gelukkig begrip, omdat in de praktijk het begrip asbestsanering vaak wordt gebruikt als synoniem voor asbestverwijdering en daardoor is het risico op verwarring groot.

Voor vragen en / of opmerkingen over deze zienswijze kunt u contact opnemen met onze secretaris drs. ing. Arjan Hol (arjanhol@sloopaannemers.nl).

Met vriendelijke groet,

K.J. de Groot
voorzitter